

מסכת נדה

פרק ב' משנה ו'

חִמְשָׁה דְּמִים טְמִאים בְּאַשָּׁה. הָאָדָם, וְהַשְׁחֹר, וְכֶקְרֹן כְּרֻפּוֹם,
וְכְמִימֵי אֲדָמָה, וְכְמַזְוְג. בֵּית שְׁמָאי אוֹמְרִים, אָף כְּמִימֵי תְּלִפּוֹן
וְכְמִימֵי בָּשָׂר צְלִי. וּבֵית הַלְּל מְטַהֲרִין. גִּירָך, עַקְבָּיָא בָּנו
מְהֻלְּלָיָל מְטִפָּא, וְחַכְמִים מְטַהֲרִים. אָמַר רַבִּי מִיאִיר, אֵם אִינּוֹ
מְטִפָּא מְשֻׁום כְּתָם, מְטִפָּא מְשֻׁום מְשֻׁקָּה. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, לֹא
כֵּה וְלֹא כֵּה: